

Fn. 3141/01/I/2009

**Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej
37-300 Leżajsk**

Interpretacja indywidualna

Na podstawie art. 14 a § 1, 3 i 4 oraz art. 14 j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) - na wniosek Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Leżajsku o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego z dnia 21 maja 2009 r. wraz z dodatkowymi wyjaśnieniami zawartymi w piśmie z dnia 27 maja 2009 r. - **Burmistrz Leżajska** stwierdza, co następuje:

We wniosku z dnia 21 maja 2009 r. wraz z dodatkowymi wyjaśnieniami zawartymi w piśmie z dnia 27 maja 2009 r. - o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie **Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:**

W lokalu usługowym położonym w Leżajsku, znajduje się siedziba Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej. Od 1 września 2001 r. do 30 listopada 2008 r. NZOZ zajmował część powierzchni na świadczenie usług zdrowotnych, zaś pozostała część lokalu zajęta była na działalność usługową w zakresie ubezpieczeń i zakład fryzjerski. Od 1 grudnia 2008 r. , po przeprowadzeniu modernizacji lokalu, cała powierzchnia zajęta jest przez NZOZ na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych.

Przez cały okres użytkowania w/w lokalu NZOZ płacił na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej w Leżajsku szereg opłat, których częścią składową był podatek od nieruchomości, odprowadzany następnie zgodnie z deklaracją złożoną Burmistrzowi Leżajska przez tę Spółdzielnię. Kwota podatku naliczana była zgodnie ze stawkami właściwymi dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, bez uwzględnienia stawki preferencyjnej – dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych.

W związku z powyższym Wnioskodawca zadał następujące pytania:

- jak należałoby ustalić wymiar podatku od lokalu przed jego modernizacją, gdzie były świadczone zarówno usługi zdrowotne, jak i inne usługowe,
- jak należy naliczać podatek od nieruchomości obecnie, gdzie w całym lokalu prowadzona jest działalność w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych

Zdaniem Wnioskodawcy:

wysokość naliczonego podatku od nieruchomości nie uwzględniała preferencyjnej stawki podatku dla lokali, w których udzielane są świadczenia zdrowotne

Stanowisko Burmistrza Leżajska

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za słuszne w zakresie i na warunkach przedstawionych poniżej.

Zgodnie z postanowieniem zawartym w przepisach art. 14a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, wójt burmistrz, prezydent miasta na pisemny wniosek podatnika mają obowiązek udzielić pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w indywidualnych sprawach, o ile nie toczy się w ich sprawie postępowanie podatkowe lub kontrola podatkowa lub postępowanie przed sądem administracyjnym.

Na podstawie posiadanej dokumentacji ustalono, że Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej posiada status niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej i ma własnościowe prawo do lokalu. Nie toczy się w jego sprawie postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa ani postępowanie przed sądem administracyjnym.

W złożonym wniosku Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej zwrócił się z prośbą o udzielenie interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania przepisów art. 5 ust. 1 pkt. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w szczególności stosowania preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług zdrowotnych.

Udzielając odpowiedzi na postawione pytania, wziąłem pod uwagę zarówno stan faktyczny przedstawiony we wniosku jak i obowiązujący stan prawny.

Od 1 stycznia 2003 r. ustawa o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 ze zm., dalej u.p.o.l.) w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d) przewiduje specjalną stawkę podatku od nieruchomości, właściwą dla opodatkowania budynków lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych. Do 31 grudnia 2002 r. taka stawka preferencyjna nie była przez przepisy przewidziana. Jest to stawka maksymalna, która może obowiązywać na terenie danej gminy. Stawki określone przez radę nie mogą przekraczać stawek maksymalnych corocznie waloryzowanych przez Ministra Finansów na podstawie art. 20 u.p.o.l. i ogłaszanych w drodze obwieszczenia.

Uchwalone przez Radę Miejską w Leżajsku stawki podatkowe w poszczególnych latach wynosiły:

- w roku 2003 stawka podstawowa wynosiła 17,20 zł od 1 m², preferencyjna – 3,46 zł od 1 m².
- w roku 2004 stawka podstawowa wynosiła 17,31 zł od 1 m², preferencyjna – 3,49 zł od 1 m².
- w roku 2005 stawka podstawowa wynosiła 17,86 zł od 1 m², preferencyjna – 3,61 zł od 1 m².
- w roku 2006 stawka podstawowa wynosiła 18,30 zł od 1 m², preferencyjna – 3,70 zł od 1 m².
- w roku 2007 stawka podstawowa wynosiła 18,48 zł od 1 m², preferencyjna – 3,74 zł od 1 m².
- w roku 2008 stawka podstawowa wynosiła 18,85 zł od 1 m², preferencyjna – 3,81 zł od 1 m².

Stawki maksymalne na rok 2009 zostały ogłoszone w obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 29 lipca 2008 roku w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych (M. P. z dnia 14 sierpnia Nr 59, poz. 531).

Na podstawie Uchwały Nr XXI/128/08 Rady Miejskiej w Leżajsku z dnia 6 listopada 2008 r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości (Dz.Urz.Woj.Podk. z 24 listopada 2008 r. Nr 91, poz. 2049) dla budynków zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych określono wysokość stawki – 4,00 zł od 1 m², a dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej oraz od budynków mieszkalnych lub ich części zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej – 19,79 zł od 1 m².

Warunki, jakie należy spełnić, aby preferencyjna stawka miała zastosowanie, wskazało Ministerstwo Finansów m.in. w piśmie z 3 października 2007 r. (PL-833-106/AP/07/663). Pojęcie „świadczenie zdrowotne”, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d) u.p.o.l., należy definiować z uwzględnieniem przepisów art. 3 ustawy z 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408 ze zm.). Pojęcie to obejmuje działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. Pojęcie świadczeń zdrowotnych definiuje również art. 5 pkt 40 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr 210, poz. 2135 z późn. zm).

Podmioty uprawnione do udzielania świadczeń zdrowotnych określa art. 4 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej. Między innymi należą do nich zakłady opieki zdrowotnej wykonujące zawód medyczny oraz grupowe praktyki lekarskie. Aby można było zastosować preferencyjną stawkę, budynek lub jego część muszą być wykorzystywane (zajęte) do prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych przy czym musi zachodzić bezpośredni związek pomieszczenia budynku lub jego części z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, a więc nie będą nią objęte pomieszczenia administracyjne, gospodarcze, socjalne jako nieprzeznaczone do udzielania świadczeń zdrowotnych, choć niezbędne do prawidłowego funkcjonowania zakładu opieki zdrowotnej. Takie stanowisko prezentuje Ministerstwo Finansów i jest ono zgodne z linią orzecznictwa w sprawie zastosowania omawianej preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości (m.in. wyrok NSA z dnia 20.07.2006 r. sygn. Akt nr II FSK 1101/05, wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2007 r. sygn. Akt II FSK 420/06, pismo Dyrektora Departamentu Podatków i Opłat Lokalnych z dnia 3 października 2007 r. znak PL-833/106/AP/07/663).

Na bezpośredni związek pomieszczeń budynku lub jego części z udzielaniem tego rodzaju świadczeń wskazuje rozróżnianie przez ustawodawcę pojęć: **zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej** (art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. c i d u.o.p.l.) oraz **związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej** (art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. b u.o.p.l.). Pojęcie **związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej** jest **pojęciem szerszym niż zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej**, o ile bowiem pojęcie „związanych z” może świadczyć o pośrednim związku z wykonywaną przez przedsiębiorcę działalnością o tyle pojęcie „zajętych na” musi oznaczać związek bezpośredni. Niższa stawka nie dotyczy budynków czy ich części, które są wprowadzone w posiadanie osób wykonujących zawody medyczne, ale bezpośrednio na świadczenia zdrowotne nie są wykorzystywane.

Odpowiadając na postawione pytania należałoby przyjąć, że:

- przed modernizacją lokalu położonego w Leżajsku, od 1 stycznia 2003 r. należało stosować stawkę preferencyjną podatku od nieruchomości wyłącznie do powierzchni pomieszczenia, w którym bezpośrednio świadczone były usługi zdrowotne (tylko gabinet lekarski czy zabiegowy) z wyłączeniem pozostałych części lokalu, do których zastosowanie miała stawka podstawowa.
- Odpowiednio po modernizacji lokalu czyli począwszy od 1 grudnia 2008 r. może być stosowana stawka preferencyjna jedynie do tych jego części, w których faktycznie i bezpośrednio świadczone są usługi zdrowotne z wyłączeniem powierzchni, które co prawda są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej i są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania zakładu opieki zdrowotnej, ale w których nie są udzielane te świadczenia (pomieszczenia administracyjne, gospodarcze, socjalne).

Wobec powyższego fakt niezastosowania przysługującej podatnikowi preferencyjnej stawki podatku od nieruchomości może stanowić podstawę do wnioskowania wszczęcia postępowania o stwierdzenie nadpłaty w podatku od nieruchomości.

Powyższa interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Zgodnie z art. 14b § 1 Ordynacji podatkowej, interpretacja nie jest dla wnioskodawcy wiążąca.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do **Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Józefa Ignacego Kraszewskiego 4 A, 35-016 Rzeszów**, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Burmistrz Leżajska, ul. Rynek 1 , 37-300 Leżajsk.

Otrzymują:

1.Adresat

2.A/a